

دکتر محمد رضا شرفی

بهره گیری نسل جوان از اوقات فراغت

مکتب به لحاظ پویایی و بینش تحولی، هیچ لحظه‌ای از زندگی انسان، از برنامه‌ریزی و تلاش، خالی نیست.

در اولین بخش از زندگی، عبادت به عنوان بهترین و کاملترین عنصر جای گرفته است که از نگاه انسانی مسخرخواست، لذت‌بخش ترین لحظات زندگی نیز محسوب می‌شود. اینجاست که آدمی با خود باید حدیث نفس کند که آیا به راستی از نشاط کافی برای عبادت بخوردارم یا خیر؟ و آیا عبادت پروردگار در زندگیم اولویت دارد؟ و در نهایت آیا رابطه‌ام با پروردگار از رشد و تعالی بخوردار می‌باشد؟

لازم به ذکر است که در اینجا عبادت به مفهوم و معنای کلی و گسترده آن که روح و انگیزه حاکم بر تمامی اعمال و رفتار آدمی است. مورد نظر می‌باشد. و در پاره‌ای از اعمال که اختصاصاً راز و نیاز و مناجات با پروردگار است. محدود و منحصر نمی‌شود.

در دومین بخش زندگی، به تأمین معاش، اشاره شده است. ظاهر امر کوشش و تلاش فرد برای اداره زندگی است ولی باطن عمل همان انگیزه فرد می‌باشد که خود و خانواده‌اش از دیگران بی‌نیاز گردند. در اینجا هم، چنانچه تأمین معاش با قصد و نیت رضای الهی انجام گیرد، مُهر عبادت به عمل آدمی می‌خورد و تفاوتی بین آن و عبادت وجود ندارد.

رسول خدا (ص) در ضمن حدیث فرمودند:

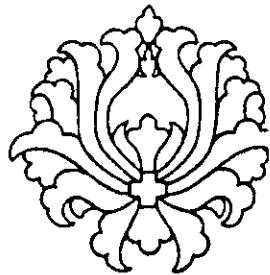
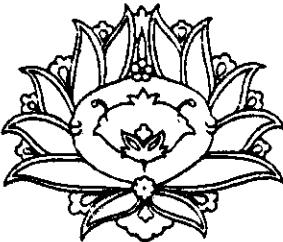
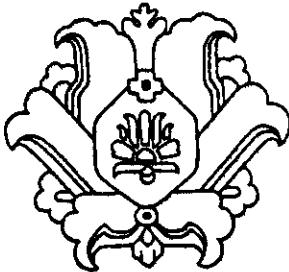
مقدمه: برخلاف تصور برخی از قشرهای جامعه که اوقات فراغت را محدود و منحصر به تابستان می‌دانند. اوقات فراغت در تمامی فصول زندگی جریان دارد و چگونگی جذب این اوقات در زندگی پیچیده عصر حاضر، تابعی از نگرش فلسفی و فرهنگی مانسبت به آن می‌باشد. این مقاله چکیده‌ای از سخنرانی نگارنده است که در مورخ ۷۴/۱۶ پیش از خطبه‌های نماز جمعه تهران ایراد گردید و به لحاظ اهمیت مطالب آن، اقدام به درج جنبه‌های مهم آن نمودیم.

موضوع بحث در زمینه چگونگی بهره گیری جوانان و خانواده‌ها از اوقات فراغت است. فرصت مغتنمی پیش آمده که با نگاهی عمیق تر به این مسئله اساسی بنگریم و سخن را با حدیث آغاز کنیم:

عن الرضا عليه السلام قال:
وَاجْتَهَدُوا أَن يَكُونَ زَمَانُكُمْ أَرْبَعَ سَاعَاتٍ. سَاعَةً لِلْمُنَاجَاتِ وَسَاعَةً لِأَمْرِ الْعَالَمِيِّ وَسَاعَةً لِمَعَاشَرَةِ الْأَخْوَانِ الثَّقَاتِ وَالَّذِينَ يُعْرَفُونَكُمْ عَيْبَكُمْ وَيُخَلَّصُونَ لَكُمْ فِي الْبَاطِنِ وَسَاعَةً تَخْلُونَ فِيهَا لِلْذَّانُكُمْ وَبَهْدَهِ السَّاعَةِ تَقْبِلُونَ عَلَى التَّلَاثَ السَّاعَاتِ^۱

حضرت رضا عليه السلام فرمودند: کوشش کنید اوقات شما در روز چهار بخش باشد، بخشی را برای عبادت و خلوت با خدا، بخشی را برای تأمین معاش، بخشی را برای مصاحبت با دوستان و برادران مورد اعتماد مطرح گردیده است، دوستانی که آینه‌تمام نمای شخصیت دوست بوده و شخصیت و رفتار او را از عیوب ظاهری و باطنی، بالا بش نمایند. اگر به یکی از معیارهای دوست گزینی از نگاه معموص علیه السلام توجه کنیم، ملاحظه می‌شود که درباره دوست، این عبارت، تأکید فراوان شده است: «کسی را به دوستی برگزین که دیدن او تو را به یاد خدا متنذکر سازد.»

آنچه که از این حدیث شریف در این بررسی، حاصل می‌شود این است که در این

۱- اوقات فراغت و تأمین آن، یک مسأله ملی است، نظیر فرهنگ بهداشت عمومی و سوادآموزی و لذابیج همه جانبه و ملی را می طلبد، فقط نمی توان از دولت یا یک نهاد و ارگان خاص انتظار داشت. آحاد مردم و همه مسئولین ذیربیط باید با مشارکت در این امر ملی اقدام نمایند.

۲- اوقات فراغت نسل جوان، از یک اولویت فرهنگی برخوردار است. همانگونه که در اصول سیاست فرهنگی جمهوری اسلامی ایران مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی به آن اشاره و پرداخته شده است.

۳- اوقات فراغت به همان میزان که به مسأله امکانات بستگی دارد، به فردی که می خواهد از امکانات بهره مند شود، نیز ارتباط می یابد. به عنوان مثال عواملی نظیر خودجوشی، احساس نیاز و هدف گزینی فرد، در پیشبرد موفقیت آمیز اوقات فراغت، سهم کمتری از امکانات ندارد.

۴- اوقات فراغت در تلازم و ارتباط منطقی با فلسفه اوقات رسمی (برنامه های مددون) است. انتظام در برنامه های رسمی، قابل انتقال به اوقات فراغت است.

۵- اوقات فراغت و نیز اوقات رسمی زندگی هر دو تابعی است از فلسفه زندگی، به این مفهوم که هر اندازه فلسفه زندگی، پرمغنا و با مفهوم باشد، اوقات فعالیتهای رسمی و فراغت آدمی نیز مغنا و مفهوم پیدا می کند.

۶- خانواده ها در زمانی و فرستن، مسؤولیت اوقات فراغت فرزندان را پیشتر بر عهده می گیرند که ارتباطهای رسمی اولیای مدارس؛ دانش آموزان کاهش یافته و یا کاملاً قطع می شود. و حساسیت مسأله به همین لحاظ بیشتر، جلوه پیدا می کند.

۷- در مقایسه اهمیت اوقات رسمی و اوقات فراغت برخی از صاحب نظران غربی نیز

اینکه جهتگیری اوقات فراغت، از همان جهتگیری کل زندگی پیروی می کند. یعنی هدف خلق و آفرینش، چگونگی مسیر اوقات فراغت را تبیین و تعیین می نماید. آنچه در این نگاه گذرا به اوقات فراغت حاصل می آید، این است که برخلاف برخی تفکرات و اندیشه ها، اوقات فراغت، به مفهوم تعطیل و رها شدن همه فعالیتها نیست، با تفتن، بی برنامگی، صبر و انتظار، سیاست، باری به هر جهت بودن نیز کاملاً متفاوت است.

بلکه اوقات فراغت، فرصتهای ضمنی، فوق برنامه فعالیتهای جنبی و یا غیررسمی زندگی است.

مسأله اوقات فراغت از چند جهت حائز اهمیت است:

۱- ماکشوری جوان هستیم و بیشترین گروه سنی جمعیت ما، نوجوانان و جوانان هستند.

۲- مدارای بیشترین تعطیلات هستیم.

۳- بیشترین بخش اوقات فراغت ما در تابستان واقع شده است.

۴- در تابستان، به لحاظ پاره ای از موارد نظر تأثیر فصل، آب و هوا، روزهای گرم و طولانی، نوع پوشش و عواملی دیگر از این قبیل، مشکلات تربیتی و اخلاقی بیش از سایر فصول است.

۵- در مقطعی از زمان قرار گرفته ایم که آماج بیشترین تهاجم فرهنگی می باشیم.

نتیجه ای که از این مقدمه بدست می آید، در چند جمله خلاصه می کنیم.

به طور حتم انتخاب دوستانی اینچنین، خود نوعی ارتباط حسنی با خداوند و یا به تعییری عبادت است.

در بخش چهارم، اشاره به تفسیح و فراغت انسان شده است. اختصاص یک بخش از زندگی نشانگر این مطلب است که اوقات فراغت، آنقدر موضوعیت و اهمیت دارد که یک بخش مستقل از زندگی محسوب شده و نکه مهمتر آنکه کیفیت گران آن، می تواند بر بخش دیگر زندگی تأثیر به سازی بگذارد.

حضرت امام سجاد علیه السلام در بخشی از دعای شریف مکارم الاخلاق خطاب به پروردگار عرض می نماید:

اللهم صل علی محمد و آله و اکفنه ما یشغالی الاهتمام به واستعملتی بما تستثنی غذا عنہ و استفرغ ایامی نیما خلقتی له'

یعنی: «خدایا بسر محمد و خاندان پاکش درود فرست و اموری را که مرا (به دنیا) مشغول می سازد، کفايت فرما و مرا در کاری بگمار که فردا (قیامت) از آن پرسش خواهی نمود و فراغت من را در زمینه هایی قرار ده که مرا برای آن منتظر خلق فرموده ای».

از فرمایش حضرت سجاد علیه السلام اینگونه استنبط می شود که در ابتداء اوقات فراغت، جهت دار و هدف مند است و دیگر

قلبهای حساس آنان را متوجه الگوهای راستین می نماید.

۶- سقوط کشور قدرتمند و اسلامی
اندلس در اثر انحطاط فرهنگی و اخلاقی،
هشداری به جوانان جامعه اسلامی است.
زمانی که دشمنان مسیحی از ترفندها و
توطئه های سیاسی، نظامی و اقتصادی علیه
اندلس مسلمان طرفی نیستند، از شوه تهاجم
فرهنگی، رخته در ارکان جامعه اسلامی ایجاد
کردند و این جامعه را به سقوط کشاندند.
اجازه ندهیم تجربه غم انگیز اندلس در هیچ
کشوری اسلامی، تکرار شود. و این امر
هوشمندی نسل جوان مسلمان را طلب
می کند که عزت نفس خویش را به ذلت گناه،
نایبود نکنند.

۷- بیشتر جوانان، به جهت کرامت نفس
و عزت باطنی خویش، خود را از آسودگیهای
اخلاقی حفظ می کنند و اجازه نمی دهند که
متزلت و جایگاه اخلاقی خود را حتی با یک
گناه خدش دار نمایند. و برای پرهیز از گناه،
لازم است جوانان از فکر گناه نیز پرهیز کنند تا
در عمل به صورتی متزه و خویشندار، جلوه
نمایند.

- کتابخوانی و مطالعه، چنانچه همراه با
نقد و بررسی در زندگی جوانان، وارد شده
علاوه بر تنظیم بخشی از فراغت، قادر تفکر
انتقادی آنان را افزایش می دهد و تفکر نقادانه،
موجب می شود جوانان در اداره زندگی، با
تسلط و توانایی کامل، وارد عمل شوند.

- جمع آوری مجموعه ای از داستانهای
منتخب، خاطره، شعر و ادب، خلاصه
کتاب، حدیث و روایت، نکته علمی، نکته
اخلاقی، مناسبتها و ایام...، سفرهای
سیاحتی و زیارتی، اردوها و فعالیتهای دیگر
در دفتر خاصی تحت عنوان «جنگ تابستان»
یکی از فعالیتهای ارزشمند در طول ایام
تابستان، محسوب می شود.

- هنر و کارهای ذوقی و زیبا شناسی،
علاوه بر پر کردن بخشی از فراغت جوانان، به
لطفت روحی و آرامش روایی نسل جوان
خواهد افزود. به عنوان مثال هنر خوشنویسی
مورد تأکید بزرگان دین بوده و خود نیز در
تلطیف ذهن و اندیشه، سهم بسیاری دارد.
- یکی از نکات و مراقبتهای اخلاقی،

زمانی که ندانیم میل باطنی به چه پدیده ای
داریم، در انتخاب، چهار سردر گمی خواهیم
شد.

۳- بهره گیری از دقایق و لحظات
زندگی، یک اصل مهم و اساسی در زندگی
جوانان است. زیرا آنان در فصل بهار زندگی
و برده ای از زمان واقع شده اند که جسم و
جان آنها، به شکوفایی می رسد. در این
موقعیت، حتی یک لحظه قابل برگشت و

جبран نبوده و نیست.

۴- حفظ خط ارتباط جوانان با مراکز
فرهنگی و تربیتی شناخته شده نظر پایگاههای
تابستانی، کانونهای فرهنگی و تربیتی، مراکز
بسیج، خانه های فرهنگ و مساجد و محافل
فرهنگی فعال یک اصل خالصه ناپذیر در
استراتژی اوقات فراغت محسوب می شود.
این خط ارتباطی، نیاز به تعلق به گروه (جمع)
را در نسل جوان، تأمین می کند.

۵- به لحاظ تأثیر الگوهای برجسته
اخلاقی در شخصیت نوجوانان و جوانان،
مطالعه زندگینامه بزرگان و مشاهیر و
فرزانگان، فرست مفتتی است که علاوه بر
پر کردن بخشی از فراغت آنان، دلهای پاک و

عقیده دارند^۵ که برنامه ضمنی یا آموزش های
جانبی که در فرصت فراغت دانش آموزان به
آن ارائه می شود، بیشتر از آموزش های اظهار نظر
روی بچه ها اثر می گذارد و اینگونه اظهار نظر
می کنند که:

برنامه آموزش های جانبی (ضمنی)، یک
مکانیسم مؤثر در زمینه معیارهای استقلال،
موفقیت تحصیلی و جنبه های اجتماعی تلقی
می شود.^۶

اینک، توصیه هایی را در دو بخش، ابتدا
برای نسل جوان و سپس برای خانواده ها و
اولیای آنان به صورت جداگانه ارائه می دهیم:

**بخش اول: توصیه ها و پیشنهادهایی
برای نوجوانان و جوانان**

۱- مشخص نمودن نیازها، اولین گام
برای بهره وری از اوقات فراغت محسوب
می شود. انتباق هر فعالیت با یک نیاز، در
حقیقت، زمینه ساز رضایت درونی نسل جوان
است.

۲- کشف علایق و گرایشها، نوجوانان و
جوانان را برای گزینش اوقات فراغت
مطلوب، مساعدت و همراهی می کند. تا

توجه به زمان مناسب خواب برای نوجوانان و جوانان است. مثلاً خواب اول شب، بدن را نیرومند و آسوده می‌نماید، در حالیکه خواب پس از طلوع آفتاب، بدن را سست و ضعیف نموده و زمان مناسب برای ورود تخیلات منفی و تحریک‌آمیز به ذهن و اندیشه جوانان محسوب می‌شود.

- در اوقات فراغت به لحاظ ارتباط تنگاتنگ و نزدیکتری که نوجوانان با والدین دارند، لازم است. مسأله ارتباط حسنۀ آنان نیز مورد توجه جدی قرار گیرد و به ویژه به موازات تلاش والدین برای درک فرزندان نوجوان، آنان نیز تلاش نمایند تا مورد درک و معرفت والدین قرار گیرند و از مناسبات سودمند و مطلوبی برخوردار باشند.

حضرت علی بن الحسین امام سجاد علیه السلام، در یکی از عبارات دعای ارزشمندان درباره والدین چنین می‌فرمایند: «اللهم اجعلنى أهانُهمَا هيبة السلطان العسوف و أبْرَّهُمَا بِرَأْمَ الرَّئوف»^۷ خدایا چنان کن، همانگونه که یک رعیت ضعیف از خشم پادشاهی مستمگر می‌ترسد، من نیز از خشم والدین پرهیز کنم و همانگونه که مادری مهربان در حق فرزندش مهر می‌ورزد، به آنان مهربانی نمایم.

بخش دوم: توصیه‌ها و پیشنهادهایی برای خانواده‌ها (به ویژه والدین)

- اولین توصیه به خانواده‌ها، این است که برای فرزندان خویش و بران خلاهای موجود آنان که ناشی از فقدان ارتباط رسمی مریبان و معلمان مدارس است، فرصلت کافی در نظر گیرند و اوقات فراغت به مفهوم رها شدن فرزندان به حال خود، تلقی نشود بلکه این یک فرصلت غیررسمی است و باید از آن به نحو مطلوبی ببره مند شد.

- به منظور جذب و جلب نوجوانان و جوانان به درون خانواده، جذابیت محیط زندگی، شرط لازم است. و برای این مهم، هر یک از والدین باید در بالابردن سطح شادابی و سرور فرزندان، سهیمی به سزادانشہ باشند و به عبارتی ارتباط آنان از حیث کمی، فروتنر و از حیث کیفی، عمیق تر باشد.

حضرت نبی اکرم (ص)، در ضمن

والدین، به دور نباشد، لیکن نظارتی که از حس اعتماد به آنان آکنده باشد، بیشتر کارساز و ثمریخش خواهد بود. تحت هیچ شرایطی، نباید اعتماد خود را از نوجوانان و جوانان سلب نمود.

- تنها گذاشتن فرزندان در منزل، به بهانه دید و بازدید یا مسافت، به مصلحت آنان و خود خانواده نیز خواهد بود. احساس تنهایی در منزل، زمینه‌های روحی و فکری نوجوانان و جوانان را برای ورود وسوسه‌های شیطانی، مساعد می‌نماید.

- پوشش فرزندان به ویژه در ایام تابستان چه در درون خانواده و چه خارج از آن، باید برخوردار از وضعیت مناسب و در خور موقعیت سنی، جنس و محیط انسانی آنان باشد تا زمینه برخی از تحریکات غریزی را فراهم نسازد.

- استفاده‌بی رویه از تلویزیون به ویژه در اوقات فراغت همیشه موجد مشکلات خاص بوده و هست. که از مهتمرین عوارض آن، قطع ارتباطهای عاطفی و کلامی والدین و فرزندان، می‌باشد. و در پاره‌ای از موارد، عوارض دیگری نظیر احساس نامیدی،

حدیث مفصلی فرموده اند:

کسی که به بازار رود و هدیه ای برای خانواده خود تهیه نموده و تزد آنان بیاورد، اجر او مانند کسی است که به مستمندان کمک کرده باشد، آنگاه در کفیت تقسیم فرمود:

اول از دختران شروع نمایید و بعد به پسران و فرمود: آن کس که دختر خود را شاد نماید، اجر وی مانند آزاد کردن بنده‌ای از اولاد حضرت اسماعیل (ع) است و آن کس که دیده پسر خود را روشن کند (مشلاًه او هدیه بندید)، اجر او مانند کسی است که از خوف خداوند گریسته باشد. و اجر گریه از خوف خداوند جنات نعیم است.^۸

- تقسیم کار و وظیفه میان فرزندان، نه تنها تأمین کننده بخشی از اوقات فراغت آنان محسوب می‌شود بلکه در تقسیت روحیه قدرشناصی از زندگی و پختگی روحی آنان، سهم به سزانی دارد.

- از عواملی که در اوقات فراغت بیشتر وارد صحنه زندگی فرزندان می‌شود، معاشرتها و مصاحبهای دوستانه است. این بخش از زندگی فرزندان، بسیار حائز اهمیت بوده و در خور آن است که از نظارت و کنترل

مطلوب روشنگرانه و انس با اهل بیت عصمت و طهارت، زینت خاص پیدا کرده باشد.

- ضرورت تعادل بخشیدن به کلاسها و فعالیتهای فرزندان، به گونه‌ای است که رابطه آنان را با این مراکز، تداوم می‌بخشد و در غیر اینصورت، سرخوردنگی و خستگی از عوارض طبیعی کلاسها پرازدحام و متعدد در ایام فراغت خواهد بود.

- اطمینان حاصل نمودن از محیط اخلاقی و رفتاری کلاسها ایام فراغت، ضرورت چشمگیری دارد و گرنه، والدین را به تدریج از هدفهای خود دور خواهد نمود.
- در خاتمه با حديث زیبایی از حضرت امام حسن عسکری علیه السلام، مطلب را به پایان می‌بریم.

ایشان فرمودند: خداوند به پدر و مادر پاداش بزرگی عنایت می‌فرماید، آنان می‌گویند: پروردگار این همه تفضل درباره ما از کجاست، اعمال ما شایسته چنین پاداشی نیست. در جواب گفته می‌شود، این همه عنایت و نعمت، پاداش شماست که به فرزند خود کتاب خداراً آموختید و اورا در آئین اسلام، بصیر و بینا تربیت کردید.^۱

پی نوشت ها:

- ۱ - بحار - جلد ۱۷ صفحه ۲۰۸
- ۲ - ازدواج در اسلام - آیت الله مشکینی - فصل حقوق زن و نکالیف مرد نسبت به همسر
- ۳ - همان منبع

۴ - صحیفه سجادیه - امام مساجد علیه السلام
- دعای مکارم الاخلاق

۵ - به عنوان مثال می‌توان از جان دیوبی و کلباتریک که از طرفداران توری عمل گرا بوده و مدافعانه‌های ضمیم یا آموزش‌های جنبی هستند، نام برد.

6 - Educational Imaginations - Eisner

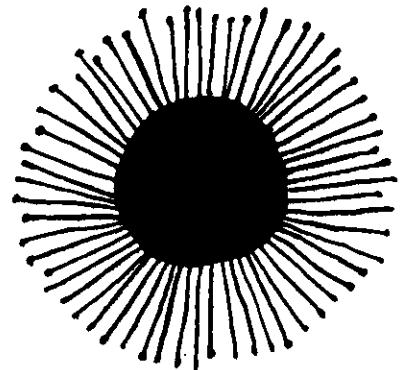
- p. 205

۷ - صحیفه سجادیه - دعای ۲۴ - درباره والدین

۸ - بحار - جلد ۱۰۱ - صفحه ۹۴

۹ - الحديث - جلد ۱ - صفحه ۱۸۹

۵ - به لحاظ تأثیر الگوهای بر جسته اخلاقی در شخصیت نوجوانان و جوانان، مطالعه زندگینامه بزرگان و مشاهیر و فرزانگان، فرصت مفتشی است که علاوه بر پر کردن بخشی از فراغت آنان، دلهاي باک و قلبهاي حساس آنان را متوجه الگوهای راستین می‌نماید.

پاں، پرخاشگری و کاهش روابط صمیمانه میان فرزندان با یکدیگر را ^۲ دنبال دارد.

- تداوم ارتباط‌های فکری والدین و فرزندان با متولیان رسمی تعلیم و تربیت، به ویژه کادر آموزشی و تربیتی مدرسه، ضرورت زیادی دارد و نیاز نوجوانان و جوانان را به تعلق به گروه (جمع) اقتاع می‌کند.

- ورزش، یکی از ابزارهای مناسب برای تخلیه انرژی بوده و توان فرزندان را برای مقابله با مشکلات افزایش می‌دهد و علاوه بر آن در آرامش روحی آنان، تأثیر دارد.

- تنظیم مسافرتها، حتی سفرهای کوتاه یک روزه در تنوع روحی و تمدد جسمی و روانی فرزندان بسیار مؤثر است، به ویژه اگر با فرصت ارزشمند، انس با طبیعت برخوردار باشد.

- همراهی فرزندان در حضور در مجالس و محافل مناسبی به گونه‌ای که با موافقت خود آنان، صورت گیرد، در گرایشات زندگی و جهت گیری‌های بعدی آنان، تأثیر مثبت و به سزاگی می‌گذارد. به ویژه اگر این مجالس با

هنر و کارهای ذوقی و زیباشناسی، علاوه بر پر کردن بخشی از فراغت جوانان، به لطافت روحی و آرامش روانی نسل جوان خسرواند افزود. به عنوان مثال هنر خوشنویسی موردن تأکید بزرگان دین بوده و خود نیز در تلطیف ذهن و اندیشه، سهم بسزایی دارد.^۳

